

ПЕРСОНАЖІ

Том Сойєр

Тому, сироті, потрібно навчитися бути самостійним.

Коли він глибше пізнає світ:
виконуючи те, що йому
наказують,
чи ризикуючи?

Тітка Поллі

Людина добрих намірів тітка
Поллі хоче найкращого для
своїх юних вихованців.

Та як вона може пишатися
Томом, коли він продовжує
обманювати її?

Сід Сойєр

Сід — Томів молодший зведений
брат. Створюючи Томові
неприємності, коли той на них
заслуговує, чи не потрапить він
у рай передчасно?

Гекльберрі Фінн

Гек — бездомний і неосвічений.
У нього є воля та друзі,
та чи достатньо цього?

Беккі Тетчер

Беккі нещодавно переїхала
у містечко, Том симпатизує
їй. Вона знає, що хлопець
збиточник і герой, та чи
може він бути коханим,
про якого вона мріє?

Індіанець Джо

Людина без роду-племени, що
озлобився через людську кривду,
став злочинцем і прагне
помсти... Люди бояться його,
та чи це те ж саме, що повага?

Маф Поттер

Добродушний, але безвольний
пияк. Чи міг він, захмелівши,
убити людину? Якби ж Маф
усе пригадав...

ТОМ СОЙЕР

— Томе!

Жодної відповіді.

— Томе! Що не так із цим хлопцем? Гей... Томе! — Тітка Поллі схопила Тома Сойера, який саме намагався утекти.

— Подай-но мені ту різку, — звеліла вона.

— Ой, погляньте позаду себе! — закричав Том і, рвонувшись, утік, перестрибнувши через паркан.

— Він і раніше дурив мене, — поскаржилася тітка Поллі, — але ж це син моєї покійної сестри, сердешне дитя. Він знає, що якщо розсмішить мене, я не зможу покарати його. Що ж, завтра змушу його працювати.

За вечерею тітка Поллі вирішила перевірити, чи Том утік із занять, аби піти поплавати. Цього ранку вона саме пришила йому загубленого гудзика і зашила комір сорочки. Знявши сорочку, щоб скупатися, він би неодмінно порвав нитку. Але комірець залишався зашитим.

— Душно сьогодні, правда ж, Томе? — запитала вона.

— Так, — Том відчув недобре. — Бен поливав на наші голови з помпи — моє волосся й досі вогке. Бачите?

Тітка Поллі прийняла це за чисту правду, аж тут Сід, Томів молодший зведений брат, зауважив:

— Я гадав, ви зашили білою ниткою. А вона чорна!

Томову хитрість було викрито. Сіду неодмінно дістанеться від нього за це... А зараз Том хутко шугонув надвір.

У суботу Том зміряв оком паркан, і вся його радість зникла: той був тридцять ярдів завдовжки і надзвичайно високий. Життя здавалося безглуздим. Зітхнувши, він провів щіткою уздовж першої дошки, порівняв цю смужку з небіленим обширом і сів, засмучений. Том думав про заплановані на суботу розваги. Незабаром прийдуть однокласники і збиткуватимуться, що той працює.

І саме тоді прийшло натхнення. Том ухопив щітку. У полі зору з'явився Бен. Він їв яблуко, гудів і періодично промовляв «дін-дон», зображуючи пароплав. Том білів, оцінюючи роботу очима справжнього митця. Бен пильно дивився:

— Мусиш працювати, Томе?

Том мовчки ретельно білив, аж раптом обернувся:

— А, це ти, Бене, а я й не помітив.

— Я іду купатися. А ти, мабуть, краще попрацюєш, еге ж?

Том замислено дивився на нього.

— А що ти називаєш працею?

— А хіба це не праця?

Том продовжував натхненно білити й недбало відповів:

— Що ж, можливо, так, а може, й ні. Чи кожного дня хлопцеві випадає нагода білити паркан?

Бен перестав гризти яблуко. Том водив щіткою туди і сюди, відходив трішки, додавав мазок... Бен попросив:

— Томе, дай і мені трохи побілити.

Той обмірковував.

— Ні, не вийде, Бене. Тітка дуже прискіплива.

— Дай хоч спробувати. Хоч трішки, — я б тобі дозволив, Томе.

— Бене, чесно, якщо щось трапиться...

— Я дам тобі своє яблуко.

Том випустив щітку з рук, усім видом виявляючи нехіть, але щиро радіючи в душі. Поки Бен працював, з'явилися інші хлопці; вони прийшли поглузувати, але залишилися білити. Бен

втомився. Том продав чергу Біллі за повітряного змія. Джонні придбав право білити за дохлого пацюка — і так далі. До обіду Том купався у розкошах: скляні кульки, блакитне скельце, ключ, крейда, олов'яний солдатик, пуголовки, пістони, однооке кошеня, мідна дверна клямка, собачий нашийник (без собаки), ручка від ножика і стара віконна рама.

Він чудово провів час, втішаючись чималим товариством, а паркан був побілений у три шари!

Том відкрив великий закон:
аби людина прагнула
чогось, потрібно
лише зробити цю
річ недосяжною
для неї. Праця —
це все те, що ми
зобов'язані ро-
бити. Гра — все,
чого ми робити
не зобов'язані.

